N° 309. 1851.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant, franco per post, is f 24 in het jaar, f 6 in de 3 maanden, en 10 cents voor afzonderlijke nommers.

DINGSDAG 30 DECEMBER.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 163.) *WET van den 9den December 1851, tot vaststelling van de begrooting der uitgaven voor de Algemeene Landsdrukkerij over 1852.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de begrooting der uitgaven van de Algemeene Landsdrukkerij over het jaar 1852 bij de wet behoort te worden vastgesteld, en dat tevens de middelen behooren te worden aangewezen tot dekking van die uitgaven;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De begrooting der uitgaven van de Algemeene Landsdrukkerij over het jaar 1852 wordt vastgesteld op de som van *een hondert acht en zeventig duizend drie honderd vijf en veertig gulden* (f 178,345), te weten:

Artikel	1.	Traktementen van den directeur, klerken en opzigter	f 6,700.00
»	2.	Bezoldiging der bedienden, jongens, schoonmaaksters en verdere belooningen	5,945.00
»	3.	Bureau- en locaalbehoeften	3,000.00
»	4.	Drukwerktuigen, gereedschappen en drukmaterialen	6,500.00
»	5.	Arbeidsloonen	50,000.00
»	6.	Aankoop van papier	100,000.00
»	7.	Werken of diensten buiten de Algemeene Landsdrukkerij, ten behoeve van dat etablissement, verrigt wordende door particulieren, zoo als linieeren, graveren, vouwen en meer, enz.	200.00
»	8.	Onvoorziene uitgaven	6,000.00
			f 178,345.00

Art. 2. Tot dekking der uitgaven in het vorig artikel vermeld, worden aangewezen de navolgende middelen:

Artikel 1. De inkomsten, over het jaar 1852, wegens door de Algemeene Landsdrukkerij aan de departementen van algemeen bestuur, collegien, administratien, autoriteiten en ambtenaren te leveren drukwerk, liniëer-, graveer-, en ander werk en meer.

Artikel 2. De inkomsten over hetzelfde jaar, wegens verkochte onbruikbare goederen en voorwerpen, behoorende aan de Algemeene Landsdrukkerij.

Art. 3. Wanneer de som, bij de begrooting der uitgaven van de Algemeene Landsdrukkerij uitgetrokken voor een der onderwerpen van uitgaaf, begrepen onder de artt. 3, 4, 5, 6 en 7 van het eerste artikel dezer wet, ontoereikend mogt worden bevonden, kan het ontbrekende bedrag, met inachtneming van het voorschrift van het 2de lid van art. 24 der wet van den 5den October 1841 (*Staatsblad* n°. 40), aangevuld worden door overschrijving uit den post van onvoorziene uitgaven in die begrooting vermeld.

Art. 4. De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, de Algemeene Landsdrukkerij betreffende, welke hare omschrijving niet vinden in de artikelen van de genoemde begrooting, worden op den post van onvoorziene uitgaven aangewezen.

Die uitgaven worden, bij de rekening, bedoeld bij art. 5 dezer wet, omschreven en verantwoord in zoo vele bijzondere posten als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Art. 5. Het saldo der rekening van de ontvangsten en uitgaven der Algemeene Landsdrukkerij over het jaar 1852 wordt verantwoord onder de Rijksontvangsten van dat jaar, terwijl in eenig nadeelig saldo, zoo noodig, bij de wet, wordt voorzien.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 9den December 1851.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

THORBECKE.

Uitgegeven den *achttienden* December 1851.

De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,

A. G. A. van Rappard.

21 December 1851, n°. 7. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van den 19den December 1851, n°. 154, 1ste afdeeling;

Gezien het rapport van Onzen Minister van Finantien van den 20sten December 1851, litt. I, Posterijen;

Gelet op het Koninklijk besluit van den 30sten Julij 1842, n°. 66;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Art. 1. De artt. 1 en 2 van het Koninklijk besluit van den 30sten Julij 1842, n°. 66, worden ingetrokken.

Art. 2. De prijs van *de Nederlandsche Staatscourant met het tot de courant behoorende Bijblad* wordt vastgesteld op f 30 in het jaar.

Die van de *Courant alleen* op f 20 in het jaar, en die van het *Bijblad alleen* op f 15 in het jaar.

Abonnementen voor drie, twee of eene maand worden naar evenredigheid berekend.

Voor afzonderlijke nommers der Courant of afzonderlijke bladen van het Bijblad wordt de prijs vastgesteld op 10 cents.

Art. 3. De uitgifte van Courant en Bijblad, hetzij te zamen, hetzij elk afzonderlijk, aan alle geabonneerden, benevens de invordering van het daarvoor verschuldigde, wordt opgedragen aan de ambtenaren van het postwezen, welke de ontvangsten deswege aan de Comptabiliteit van de Nederlandsche Staatscourant verantwoorden.

Art. 4. De bepalingen van dit besluit treden op den 1sten Januarij 1852 in werking.

Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Finantien zijn belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

's Gravenhage, den 21sten December 1851.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

THORBECKE.

De Minister van Finantien,

Van Bosse.

De Minister van Binnenlandsche Zaken

Noodigt het publiek uit de aanvragen om abonnementen hetzij op de Nederlandsche Staatscourant met het Bijblad, hetzij op een van beide, ten spoedigste te willen doen geworden aan den Directeur van het Postkantoor door wiens tusschenkomst zij het een of ander wenschen te bekomen.

's Gravenhage, den 22sten December 1851.

Thorbecke.

Bij besluit van 27 December jl., n°. 58, heeft Zijne Majesteit goedgevonden tot burgemeester van Ubbergen te benoemen mr. *B. Schade van Westrum*.

Bij besluit van 27 December jl. n°. 59, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

tot burgemeester der gemeente Oud- en Nieuw-Mathenesse te benoemen *M. den Held*;

en aan *F. B. Fock*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente Serooskerke.

Bij besluit van 27 December jl., n°. 60, heeft Zijne Majesteit goedgevonden de door de gemeenteraden der navolgende gemeenten gedane benoemingen van den burgemeester tot secretaris met Zijne goedkeuring te bekrachtigen, als:

te Oolmarssum, *P. H. Dannenbargh*;
te Stad Hardenberg, mr. *J. van Delden* Sz.;
te Ambt Hardenberg, mr. *J. van Delden* Szn.;
te Borne, *J. Bussemaker* Bzn.;
te Rijssen, *G. J. H. Janssen*;
te Ambt Vollenhove, mr. *G. E. Vos de Wael*;
te Wijhe, *G. Schouten*;
te Hellendoorn, *R. Campbell*;
te Oldenzaal, *C. W. Eekhout* Jr.;
te Olst, *L. Nilant*;
te Oldemarkt, *K. Koning*.

Bij besluit van 27 December jl., n°. 69, heeft Zijne Majesteit goedgevonden tot burgemeester van Avereest te benoemen *H. F. Deel*, met magtiging om gelijktijdig met die betrekking die van secretaris der gemeente te bekleeden.

Bij besluit van 27 December jl., n°. 70, heeft Zijne Majesteit goedgevonden aan den 1sten luitenant-adjudant bij de dienstdoende schutterij te Amsterdam *J. A. Lippe* te verleenen den personelen rang van kapitein.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 19den December 1851, n°. 75, is benoemd tot procureur bij het provinciaal geregtshof in Overijssel en de arrondissements-regtbank te Zwolle mr. *E. G. van Senden*, thans advocaat en plaatsvervangend kantonregter aldaar.

Bij Koninklijk besluit van den 27sten December 1851, n°. 7, is aan den heer *R. Freem*, op zijn verzoek, verleend een eervol ontslag als ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Montfoort, behoudens aanspraak op pensioen.

Bij Koninklijk besluit van den 27sten December 1851, n°. 80, is aan den heer *L. J. H. Scheltus van Kampferbeke*, gewezen directeur van het postkantoor te Alkmaar, verleend een pensioen van f 635 's jaars, en zulks op grond van de artt. 5, 6 en 43 der wet van den 9den Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24), in verband met die van den [illegible] Mei [illegible] (*Staatsblad* n°. 49).

Zijne Majesteit heeft bij onderscheidene besluiten goedgevonden te benoemen:

1. tot Hoogstdeszelfs adjudant in buitengewone dienst:

den generaal-majoor *G. W. J. Storm de Grave*, kommanderende de reserve-brigade, tevens belast met de functien van gouverneur der residentie en van provincialen kommandant van Noord- en Zuidholland, en

den kolonel *K. E.* baron *van Heerdt*, kommanderende het 4de regement dragonders;

2. tot ordonnans-officier bij Zijne Majesteit, den 2den luitenant instructeur *W. C.* baron *Snoukaert van Schauburg*, van het 3de regement;

3. Bij den plaatselijken staf: tot plaatselijk adjudant van de 2de klasse te Woudrichem, den 1sten luitenant *M. H. Boulonois*, van het 7de regement infanterie;

Bij het wapen der infanterie, bij het 7de regement, tot 1sten luitenant, naar ouderdom van rang den 2den luitenant *G. P. Booms*, van het corps.

4. tot militaire leden der militie-raden, voor het werk der ligting van 1852, in de na te melden districten van het Rijk:

te Leeuwarden, den majoor *Bernelot Moens*, provinciale adjudant in Friesland;

te Groningen, den majoor *Muller*, provinciale adjudant in Groningen;

te Heerenveen, den majoor *Eichholtz*, kommandant van het 4de bataillon van het 3de regement infanterie;

te Assen, den majoor *Logeman*, kommandant van het 1ste bataillon van het 3de regement infanterie;

te Zwolle, den majoor *Keljen*, provinciale adjudant in Overijssel;

te Zutphen, den majoor *Stolte*, kommandant van het 2de bataillon van het 6de regement infanterie;

te Utrecht, den majoor *van Mansvelt*, provinciale adjudant in Utrecht;

te Dordrecht, den majoor *Fischer*, kommandant van het 3de bataillon van het 6de regement infanterie;

te Rotterdam, den majoor *Alings*, kommandant van het 3de bataillon van het 2de regement infanterie;

te Leyden, den luitenant-kolonel *Pisuisse*, kommandant van het depôt van het 5de regement infanterie;

te Haarlem, den majoor *Douglas*, provinciale adjudant in Noordholland;

te Alkmaar, den luitenant-kolonel *van Heemskerk*, kommandant van het depôt van het 2de regement infanterie;

te Amsterdam, den majoor *Egter van Wissekerke*, kommandant van het 4de bataillon van het 8ste regement infanterie;

te 's Gravenhage, den majoor *Kuil van Trojen*, provinciale adjudant in Zuidholland;

te Middelburg, den majoor *Pistorius*, provinciale adjudant in Zeeland;

te Breda, den majoor *Rutten*, kommandant van het 1ste bataillon van het 7de regement infanterie;

te 's Bosch, den luitenant-kolonel *van Bevervoorde*, provinciale adjudant in Noordbrabant;

te Arnhem, den majoor *Bannier*, provinciale adjudant in Gelderland;

te Eindhoven, den majoor *Schurten*, kommandant van het 4de bataillon van het 4de regement infanterie;

te Maastricht, den luitenant-kolonel *van der Beek*, provinciale adjudant in Limburg;

te Roermond, den majoor *Fundter*, van het 1ste regement dragonders.

Bij Koninklijk besluit van den 29sten December 1851, n°. 1, is aan den generaal-majoor titulair *R. F.* baron *van Raders* verleend een eervol ontslag uit de betrekking van gouverneur der kolonie Suriname en het bestuur der gemelde kolonie voorloopig opgedragen aan den procureur-generaal bij het geregtshof en oudste lid van den kolonialen raad aldaar, mr. *P. de Kanter*.

Bij Koninklijk besluit van den 27sten December 1851, n°. 4, is aan *N. Guillaume*, kapitein bij het wapen der infanterie in Oost-Indie, thans met verlof hier lande, op het daartoe door hem gedaan verzoek, verleend een eervol ontslag uit de militaire dienst, met toekenning van pensioen en wijders met vergunning om de activiteits-uniform van het wapen waarbij hij in Oost-Indie heeft gediend, te blijven dragen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Uit een artikel in den *Constitutionnel* van gisteren (Zondag) morgen, waarvan de hoofdinhoud door een telegraphisch berigt is medegedeeld, blijkt dat de door de gouvernements-bladen medegedeelde voorloopige opgaven van de volksstemming de voor het gouvernement uitgebragte stemmen te hoog hebben gesteld, daar een aantal stemmen door een misverstand twee malen geteld zijn. De *Constitutionnel* berigt, dat, na herstelling dezer onjuistheden, de einduitslag der geheele volksstemming bij aannadering aldus kan opgegeven worden: 6,600,000 stemmen *voor* en 560,000 *tegen*.

Gelijk men zich herinnert, zijn bij de Presidents-verkiezing in 1848 te zamen 7,494,592 stemmen uitgebragt, waarvan 5,572,834 op den heer Lodewijk Napoleon.

Niet overal is de stemming even gunstig voor het gouvernement uitgevallen. In het departement van de Herault hebben van 37,649 kiezers 16,880 zich buiten stemming gehouden, en te Montpellier en Cette zijn meer stemmen *tegen* dan *voor* uitgebragt; te Montpellier 3336 *tegen* en 3275 *voor*; te Cette 1998 *tegen* en 1334 *voor*. In het geheele departement evenwel zijn twee maal zooveel stemmen voor als tegen uitgebragt. Te Rennes hebben van 10,868 kiezers 6190 niet, 3304 voor, en 1393 tegen gestemd. In de departementen van Bretagne en de Vendée, waar de aanhankelijkheid aan het huis der Bourbons steeds zoo sterk geweest is, zijn echter een aantal gemeenten alwaar bijna alle stemmen *voor* het gouvernement uitgebragt zijn.

In het departement van de Boven-, en in dat van de Beneden-Alpen, alsmede in een gedeelte van het departement van de Herault, is de stemming tot den 28sten December uitgesteld, dewijl de openbare rust aldaar nog niet geheel hersteld was.

In de berigten, door de gouvernementsbladen medegedeeld, wordt gewaagd van eene gemeente, Torvilliers, in het departement van de Aube, alwaar de zegels van het locaal, waarin de stembus gedurende den nacht was bewaard, den volgenden morgen verbroken bevonden zijn, zonder dat de dader nog ontdekt was. Andere dergelijke storingen van het kieswerk zijn, voor zooveel uit de berigten blijkt, nergens voorgekomen.

De afdeelingen der Consultative Staatscommissie zetten de werkzaamheden der stemopneming ijverig voort; men hoopte dat de commissie Maandag den 29sten dezer mededeeling van de rapporten van al hare afdeelingen zou kunnen ontvangen, uitgezonderd waarschijnlijk betreffende de stemming in Corsica en Algerie.

Het gouvernement heeft bepaald dat den 2den Januarij in de kerk van Notre Dame te Parijs een plegtig *Te Deum* bij gelegenheid der volksstemming zal worden gezongen. Reeds is men druk bezig om de kerk voor die plegtigheid in te rigten.

De minister van binnenlandsche zaken heeft bij eene telegraphische depeche van den 22sten dezer aan de prefecten der departementen kennis gegeven, dat den 2den Januarij de plegtige afkondiging der verkiezing van den President der republiek zal plaats hebben, zullende elke arrondissements-hoofdplaats daarbij door haren maire vertegenwoordigd moeten worden; hij zal de sjerp, het uiterlijk kenmerk zijner ambtsbetrekking, en eenen geloofsbrief van den prefect van het departement moeten medebrengen; bij ontstentenis van den maire, moet hij vervangen worden door eenen afgevaardigde, daartoe door den gemeenteraad te benoemen.

Uit de departementale bladen blijkt, dat reeds in een aantal gemeenten de gemeenteraad bijeengekomen is om eenen afgevaardigde voor de plegtige inwijding der nieuwe orde van zaken te verkiezen.

— De officiele *Moniteur* van eergisteren behelst het volgende, als een van regeringswege medegedeeld berigt: „De publieke opinie heeft zich sedert eenige dagen met de vraag van de conversie der 5 percents staatsschuld bezig gehouden, en in dit opzigt heeft men de bedoelingen des gouvernements met boos opzet zeer onjuist voorgesteld. Men heeft de ongerijmdheid zoo ver gedreven, te zeggen dat de regering er aan dacht de rente willekeurig te verlagen of aan eene belasting te onderwerpen. Het is nutteloos deze ongerijmde onderstelling te wederleggen, die even strijdig is met de eerste beginselen van het staatscrediet als met de goede trouw. Wat de conversie aangaat, men weet dat zij niet kan worden voorgesteld, dan met vrijlating aan de fondsenhouders om de aflossing te vragen. Deze maatregel nu, welke tot ontheffing der belastingpligtigen en tevens tot verlaging van den rentestandaard in het algemeen verkeer en tot ontwikkeling van het crediet moet strekken, zal alleen mogelijk zijn, wanneer de orde en het vertrouwen geheel zullen zijn bevestigd. Bij de onjuiste en kwaadwillige opvattingen, die het publiek in dwaling kunnen brengen, is het pligt voor een eerlijk en vooruitziend bewind, de belanghebbenden gerust te stellen, terwijl het zich zijne regten voor de toekomst voorbehoudt."

Deze officiele mededeeling heeft aan de Parijsche beurs de bedoelde uitwerking gehad; eergisteren is aldaar de prijs der Fransche 3 pcts schuld weder iets gestegen, doch meer nog die van de 5 pcts.

De wekelijksche opgave van het bestuur der Fransche bank getuigt weder van de betere stemming in de handelzaken en de volksbedrijvigheid in het algemeen. Het aantal in omloop zijnde biljetten is weder toegenomen en overtreft thans de hoeveelheid specie, in de kassen der bank voorhanden, met vijftien millioen. De groote toevloed van specie houdt op, en de meerdere levendigheid in de handelszaken heeft de [illegible]

— De *Moniteur* van gisteren morgen bevat, volgens een [illegible] berigt, een besluit van den President, waarbij het Fransche grondgebied weder, gelijk vóór de Februarij-omwenteling, in een en twintig militaire divisien verdeeld wordt, ten einde daardoor een meer afdoend toezigt der militaire overheden te bevorderen.

— De regeringsbladen berigten, dat reeds 500 boosdoeners, die, uit de strafgevangenis ontslagen zijnde, zich aan het toezigt der policie onttrokken hadden, naar Brest gezonden zijn, om naar de in Cayenne op te rigten strafkolonie te worden overgebragt.

— In eenige Parijsche bladen leest men het volgende berigt: „Men verzekert dat eene belangrijke ontwikkeling van het corps der consuls en consulaire handelsagenten van Frankrijk in het buitenland, op handen is. Verscheiden vice-consulaten zouden tot consulaten van de tweede klasse verheven, en aan de consuls dezelfde bevoegdheden en regten als onder het Keizerrijk verleend worden."

— Het in ons vorig nommer vermelde artikel van het *Journal des Débats*, waarmede dit bij de gematigden zoo geachte blad zijne sedert den 2den December afgebroken beschouwingen hervat, luidt hoofdzakelijk aldus: „Wij nemen den staat van zaken, zoo als hij is, zonder dien te toetsen. Wij houden van orde en staatsgezag; wij zien gaarne de regering sterk en geëerbiedigd, en wij zijn het niet, die ooit zullen helpen of toejuichen bij het berokkenen van moeijelijkheden, welke aanvankelijk slechts lastig voor het gouvernement zijn, doch op den ondergang der maatschappij uitloopen. Zonder aarzeling zal wij al de regeringsmaatregelen goedkeuren, welke voor de openbare orde en de algemeene welvaart dienstig zijn; wij zullen de daden der regering toetsen, volgens de wet die zij zelve zal maken; zelfs de strenge wetten zijn ons lief, wij schromen niet het te zeggen, en niets schikt ons beter dan vrij te zijn binnen de perken der wet.

„Orde is de leus der regering en de kreet der maatschappij; daarin is eene groote kracht en eene onbetwistbare magt gelegen. Niemand wenscht vuriger en opregter dan wij, dat de regering deze magt gebruike, zonder ze schielijk te verbruiken. Op dit oogenblik kan de regering alles doen, wat zij voor de openbare orde mogt goedvinden; wij zijn overtuigd dat zij het onderscheid niet uit het oog zal verliezen tusschen hetgeen de orde bevordert en hetgeen strekt tot de breuk der geregelde en getemperde vrijheid, de eenige, waarmede wij ingenomen zijn. Eene geregelde en getemperde vrijheid laten bestaan, dat strekt niet tot verzwakking, maar tot bevestiging der orde, ter verhoeding der voor de orde gevaarlijke reactien, die bij een zoo veranderlijk volk als wij zijn, zoo dikwerf voorkomen. De opmerking is gemaakt, dat Frankrijk nooit zoo monarchaal gezind is, als onder den republikeinschen regeringsvorm, en nooit zoo republikeinschgezind, als onder de monarchie. Er ligt ironie in deze opmerking, maar zij duidt toch aan, hoe moeijelijk het is het evenwigt te houden onder de bewegingen en schokken, die het land her- en derwaarts slingeren."

— Het gouvernements-orgaan, de *Constitutionnel*, ziet in de aftreding van lord Palmerston eene toenadering van het whig-ministerie tot de behoudende partij in Engeland, en zegt verder: „Het zou voorbarig zijn te onderzoeken welken invloed die aftreding op de Europesche staatkunde zal hebben. Wij willen alleen zeggen dat Palmerston met

zijne nimmer betwiste scherpzinnigheid den waren aard en de geheele strekking der in Frankrijk laatstelijk voorgevallen gebeurtenissen van stonden af had bevroed. Toen een gedeelte van Engeland nog aarzelde, had hij, schrander en opregt, den heilrijken invloed der omwenteling van den 2den December erkend. Hij heeft in dit opzigt aan zijne landgenooten de oogen geopend, en zijn oordeel is dikmaal door geheel Europa beaamd.

» In de tegenwoordige tijdsomstandigheden is geene betrekking in het Britsche kabinet gewigtiger dan die van den minister van buitenlandsche zaken. Door daarvoor eenen zijner jongste ambtgenooten, die nog pas de ministeriele loopbaan ingetreden was, te kiezen, schijnt lord John Russell zich zelven de beslissing over al hetgeen de betrekkingen van Engeland met het buitenland betreft, te hebben willen voorbehouden, een verlangen trouwens, hetwelk in den eersten minister geenszins kan worden afgekeurd. Wij zien daarin tevens een geruststellend verschijnsel: lord John Russell toch heeft bij elke gelegenheid betuigd, dat hij het behoud van den algemeenen vrede en van de vriendschapsbetrekkingen met alle natien, inzonderheid met Frankrijk, op hoogen prijs stelde. Wij gelooven dat hij dien wensch des te meer zal blijven koesteren, daar het voortaan van hem alleen afhangt daaraan te voldoen."

Het *Journal des Débats* daarentegen zegt: » De aftreding des ministers, die sedert vijf jaren Engelands buitenlandsche belangen had bestuurd en met al zijne magt had medegewerkt om de aangelegenheden van Europa in de war te brengen, was sedert lang noodzakelijk geworden, en de laatstelijk in Frankrijk voorgevallen gebeurtenissen hebben ze slechts in zoo verre verhaast, als zij niet alleen de verwijdering maar de vijandschap die tusschen de Britsche regering en de gouvernementen van het vasteland bestond, klaarder hebben doen uitkomen. Zoolang lord Palmerston Engelands buitenlandsche aangelegenheden bestuurde, was en bleef hij voor gansch Europa een verwarring stichtend element. Allen die prijs stellen op de voortduring van den algemeenen vrede, moesten zich derhalve over zijne aftreding verblijden, te meer daar hij door lord Granville wordt vervangen. In Frankrijk vooral heeft de nieuwe minister het gunstigste aandenken achtergelaten. Zijn vader is Britsch gezant te Parijs geweest; hij zelf heeft lang in Frankrijk verblijf gehouden en is ook door familiebetrekkingen met ons land verbonden. Als lid van het bestuur der Londensche wereldtentoonstelling kwam hij op nieuw met dit land in aanraking, en sprak hij, aan het feestmaal op het stadhuis van Parijs, zoo treffend van het wenschelijke eener goede verstandhouding tusschen de beide landen."

BELGIE.

De kamer van volksvertegenwoordigers heeft Vrijdag, in eene morgen- en eene avondzitting, alsmede Zaturdag de beraadslaging over het handelsverdrag met Nederland voortgezet, en hetzelve eindelijk met 57 tegen . stemmen aangenomen, terwijl twee leden zich buiten stemming hielden.

De beraadslaging liep niet alleen over de voor- en nadeelen van het verdrag voor handel en nijverheid en over deszelfs politieke strekking, maar ook over de grondslagen der geheele Belgische handelswetgeving en in het algemeen over de staatkunde van het liberale bewind. Voorstanders van het verdrag beweerden dat de oppositie van deze gelegenheid wilde gebruik maken om het ministerie eenen slag toe te brengen, en zeiden daarom hunne bezwaren tegen het verdrag te zullen ter zijde stellen; waarop van de andere zijde geantwoord werd, dat zoodanige beschouwingen geen grond behoorden te zijn om een overigens verwerpelijk verdrag aan te nemen.

In de morgenzitting van Vrijdag maakte eene rede van den heer Dechamps tegen het verdrag, veel indruk. In het algemeen keurde hij de staatkunde van het bewind af, als strekkende om onder de leus van hervorming alles op losse schroeven te zetten, als afbrekende zonder op te bouwen; hij wees waarschuwend op Frankrijk, om te doen zien waar van een land wierd waar men niets tot vastheid liet komen. In het bijzonder keurde hij de door de regering voorgenomen hervorming der handelswetgeving af; hij betoogde dat het in Belgie in 1844 ingevoerde handelsstelsel eene zoo gematigde bescherming inhield als nergens anders op het vaste land bestond, en dat het voor Belgie uitstekende vruchten had voortgebragt. Als eersten stap tot de invoering van een ander stelsel, kon hij het handelsverdrag niet goedkeuren, hetwelk hij, op zich zelf beschouwd, welligt aarzelen zoude te verwerpen; uit dien hoofde zou hij tegen het verdrag stemmen, hoewel hij een voorstander was van de aaneensluiting van Nederland en Belgie, zelfs van zulk eene vereeniging waardoor op het gebied des handels het koningrijk der Nederlanden weder opgerigt zou worden.

In de avondzitting van Vrijdag trad de heer de Brouckere op om het beginsel van handelsvrijheid uit een wetenschappelijk oogpunt te verdedigen, en op grond van verscheiden der door den heer Dechamps aangevoerde feiten de omzigtige invoering van het vrijhandelsstelsel in Belgie aan te bevelen. Hij verklaarde voor het verdrag te zullen stemmen, juist omdat het de handelsvrijheid huldigde.

De heer Sinave bestreed vervolgens het verdrag. Hij beweerde dat in de betrekkingen met Nederland, Belgie steeds was verschalkt; hij maakte zich sterk, zulks te bewijzen, en zeide dat Belgie jaarlijks aan Nederland 500,000 fr. rente betaalde voor een aan Belgie toebehoorend kapitaal, en dat dit weggeworpen geld was. Inzonderheid achtte hij het verdrag voor de Belgische landbouw en visscherij nadeelig.

De heer Orts verdedigde het verdrag als bevorderlijk voor de politieke betrekkingen met Engeland en Nederland. » Wij zijn thans — zeide hij — Nederland en Engeland, drie volken in Europa bestemd om elkander onderling bijstand te leenen, alle drie onder de meest vrije parlementaire inrigting opgegroeid. Dit zedelijk verbond behoort naauwer toegehaald te worden door onderlinge aaneensluiting der stoffelijke belangen. Engeland en Nederland bieden ons de hand; wij moeten ze zonder bedenken aannemen." Hij erkende dat het gevaarlijk was, alles, gelijk de heer Dechamps aan het ministerie had verweten, op losse schroeven te stellen; doch omzigtige hervorming achtte hij het beste middel tot vermijding van omwenteling. Hij vergeleek het beschermend stelsel bij de middeleeuwsche vestingwerken, die nog menige stad beknellen en hare uitbreiding beletten; hij zou het verdrag aannemen, omdat daardoor een van de hoofdbolwerken der bescherming, namelijk de wet der differentiele regten, gesloopt werd.

In de zitting van Zaturdag zette de heer Malou, de rapporteur der centrale sectie, de bezwaren nader uiteen, die in het rapport namens de meerderheid tegen het verdrag ingebragt waren. De heer Delfosse trad na hem op om het verdrag te verdedigen, en begon met te zeggen, dat in elken regel van het evengenoemde rapport de vijandschap tegen het ministerie doorstraalde; dat de heer Malou en zijne vrienden eenen toon voerden als of zij storm liepen op het bewind en op het punt waren het te vermeesteren. Hij zou het verdrag aannemen, omdat het eindelijk aan de ondergeschiktheid der rivier de Maas aan de Schelde een eind maakte, omdat Nederland meer voor Belgie dan Belgie voor Nederland deed, en eindelijk omdat het in de tegenwoordige omstandigheden van groot politiek belang was dat de liberale partij zich niet liet verdeelen of verzwakken.

Na de aanneming van het handelsverdrag is, als noodwendig gevolg daarvan, met 54 tegen 13 stemmen het wets-ontwerp aangenomen, waarbij de regering gemagtigd wordt om voorloopig bij koninklijk besluit in het tarief der in- en uitgaande regten de veranderingen te brengen die zij had voorgedragen ten einde de opheffing van het differentiel regt op een aantal handels-artikelen, aan Engeland en Nederland bij tractaat verzekerd, tot alle volken uit te strekken.

Daarna is de kamer tot den 26sten Januarij aanstaande uiteengegaan.

SPANJE.

Het Spaansche regeringsblad van den 22sten behelst een koninklijk besluit, waarbij aan een aantal politieke misdadigers, ter gelegenheid van de bevalling der Koningin, de straf kwijtgescholden wordt; een besluit waarbij magtiging verleend wordt tot de heffing der belastingen voor 1852, op den voet der aan de cortes voorgedragen en door hare commissie bij het voorloopig onderzoek gewijzigde, maar nog niet door de wetgevende magt aangenomen begrootingswetten; eindelijk een Koninklijk besluit, waarbij de aan de cortes voorgedragen maar nog niet aangenomen verandering der in het tarief bepaalde regten op den invoer van stokvisch, leder, bewerkt koper, aardewerk, drukpapier en geweven wollen stoffen, worden vastgesteld om met 1 Januarij aanstaande in werking te treden.

ITALIE.

Volgens berigten uit Rome van den 16den dezer heeft de Pauselijke regering door monsr. Amici, haren buitengewonen commissaris te Ancona, bij den maarschalk Radetzky eene poging gedaan om den staat van beleg in de door Oostenrijksche troepen bezette provincien te doen ophouden.

Men meende te weten dat die poging met den gewenschten uitslag bekroond was geworden, en verwachtte dat alsnu spoedig weder drie kardinalen als legaten voor het bestuur dier provincien zouden worden afgevaardigd; één voor Umbrie die te Spoleto of *Perugia*, één voor de Marken en het hertogdom Urbino, die te Pesaro, en één voor de Romagna, die te Bologna verblijf zou houden.

ENGELAND.

De naaste aanleiding der oneenigheid in het kabinet, welke de zoo onverwachte aftreding van lord Palmerston heeft te weeg gebragt, is nog niet met zekerheid bekend. Intusschen hecht het Engelsche publiek veel gewigt aan hetgeen de Londensche *Times* daarvan zegt. In het nommer van dat blad van Vrijdag leest men het volgende: » Op grond der beste narigten die wij hebben kunnen inwinnen (hoewel niet op grond van eenige mededeeling van het ministerie) gelooven wij, dat de breuk tusschen het kabinet en lord Palmerston voornamelijk veroorzaakt is door verschil van gevoelen en van handelwijze ten opzigte der jongste omwenteling in Frankrijk. Terwijl lord Palmerston den welgeslaagden *coup-d'état*, die Frankrijks vrijheid vernietigde, in het hem uitsluitend ten dienste staande blad uitbundig liet prijzen, zag het kabinet daarentegen, zoo het schijnt, met leedwezen eene militaire overheersching de constitutionnele staatsinrigting bij onze naburen vervangen, en wilde het jegens Frankrijk wel geenen toon van vijandschap aannemen maar toch ook nog van geenen bijval doen blijken; en het schijnt zelfs dat uiteenloopende instructien, eene van den eersten minister en eene andere van den minister van buitenlandsche zaken, naar den Britschen gezant te Parijs gezonden zijn. Zoo deze opgave waar is (gelijk wij gelooven zonder voor hare juistheid in alles in te staan), mogt het gouvernement de zaken op dien voet niet laten voortgaan; het welberaden gevoelen van het bewind werd door een zijner leden krachteloos gemaakt. Een punt is er, waaromtrent bij ons geen de minste twijfel bestaat, dat de breuk een regtstreeksch gevolg is van de goedkeuring der militaire omwenteling in Frankrijk, welke lord Palmerston in persoon en door zijne bladen te kennen gaf, en van de handelwijze die hij dien ten gevolge dienstig achtte. Wij erkennen zonder aarzeling het nieuwe Fransche bewind; want het staat aan Frankrijk alleen, zijne politieke inrigting te bepalen; doch onze regering is niet verpligt, ja het is haar niet geoorloofd, de houding aan te nemen, als of zij handelingen goedkeurde die tegen elk beginsel van regt aandruischen."

Een ander Londensch blad, hetwelk algemeen geacht wordt met lord Palmerston in betrekking te staan, de *Morning-Post*, weerspreekt de opgaven van de *Times* en zegt: » Wij kunnen stellig verklaren, dat na de aftreding van lord Palmerston het kabinet eene officiele mededeeling aan het Fransche gouvernement gedaan heeft in denzelfden geest als de mededeelingen van den afgetreden minister, en dat zijne handelwijze en die van het kabinet in deze aangelegenheid niet in het minste verschillen. Wij geven deze verzekering met volle overtuiging van hare geheele juistheid."

— De *Globe*, het erkende orgaan van lord Palmerston, laat zich in het nommer van Vrijdag omtrent de oorzaak zijner aftreding nog niet uit, doch komt zijdelings op tegen eene bewering van een der Engelsche bladen welke zijn ontslag betreuren en laken, de bewering namelijk dat dit ontslag door buitenlandschen invloed zou te weeg gebragt zijn. Deze bewering wordt, gedeeltelijk althans, tegengesproken door het volgende berigt, hetwelk de *Globe* zegt van zijn Parijschen correspondent te hebben ontvangen: » De aftreding van lord Palmerston heeft hier veel opzien gebaard, doch algemeen heeft men met blijdschap vernomen dat het whigkabinet aan het bewind blijft. De vertrouwden van het Elysée verklaren ten stelligste, dat de Fransche regering niets, middellijk of onmiddellijk, gedaan heeft, om Palmerston zijn ontslag te doen nemen, en dat het berigt als of hij aan den Britschen gezant te Parijs last gegeven had om van Lodewijk Napoleon waarborgen voor de door hem te volgen staatkunde te vragen, geheel ongegrond was. Gelijk zij zeggen, heeft lord Normanby, de Britsche gezant, sedert den 2den December den President herhaaldelijk doch nimmer officieel gesproken, en alles getuigde van des Presidents voornemen om in vriendschap met Engeland te blijven."

— In zijn nommer van eergisteren zegt het evengenoemde ministeriele blad het volgende: » Het zou eene dwaling zijn te veronderstellen, dat er eene verandering in de buitenlandsche staatkunde van Engeland komen zal, omdat er een ander minister van buitenlandsche zaken gekomen is.

Nog grooter dwaling zou het zijn, te veronderstellen, dat vreemde mogendheden invloed uitgeoefend hebben op de aftreding van den vorigen minister, of de onderstelde verandering van staatkunde zouden bewerken. Het dwaasste van alles is de onderstelling, dat Engeland de aanspraken der Bourbons of der Orleans-familie zou willen ondersteunen tegen het in Frankrijk bestaande gouvernement, hetwelk door de groote meerderheid der Fransche natie is erkend geworden.

» De staatkunde onzer regering is eene Engelsche staatkunde geweest en zal het blijven. Zij strekte tot handhaving van den algemeenen vrede; hierin zal geene verandering komen. Wanneer in vreemde landen de vestiging van constitutionnele regeringen geslaagd was, hebben zij van Engeland zedelijken bijstand ontvangen; voortaan zullen zij dezelfde belangstelling, denzelfden zedelijken bijstand bij Engeland vinden.

» Doch zoo andere volken onder een verschillenden staatsvorm verkiezen te leven, de uitvoerende magt met grootere magt bekleedend of meer onder toezigt eener andere staatsmagt plaatsend, Engeland zal altijd nationale instellingen ontzien.

» Eene zoo eenvoudige en billijke staatkunde behoort geene vijandschap te verwekken of geheimhouding te vereischen. Zij is bestaanbaar met ontzag voor de regten en met zucht voor de welvaart van alle volken."

NOORD-AMERIKA.

Volgens tijdingen uit New-York van den 13den dezer, heeft de senaat na vrij lange beraadslaging met 33 tegen 6 stemmen een voorstel aangenomen, strekkende om Kossuth welkom op het grondgebied der Unie te heeten en de deelneming des senaats in de zaak van Hongarije te betuigen; vooraf waren de voorstellen, om aan Kossuth bijzondere eerebewijzen te verleenen, verworpen. Men acht het zeker dat het besluit van den senaat in de kamer van afgevaardigden zonder bedenken zal worden aangenomen.

De senaat heeft besloten, van het gouvernement mededeelingen te vragen betrekkelijk de reeds door ons vermelde aanranding eener Noord-Amerikaansche stoomboot door een Britsch oorlogsvaartuig in eene der havens van Centro-Amerika.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 27 December: 3 pcts. renten fr. 65.80; idem 5 pcts. fr. 101.10.
Londen 27 December: 3 pcts. gecons. —; Nederl. werk. schuld 2½ pcts. 59¼; idem 4 pcts. 89¼.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 29sten December 1851.*

Heden worden van Regeringswege verzonden, om aan de belanghebbende kamers van koophandel en fabrieken te worden medegedeeld, exemplaren van een door den heer Emile de Brouwer, lid der kamer van koophandel en kommandant der schutterij te Ostende, uitgegeven werk, getiteld: *Essai sur la politique industrielle et commerciale.*

ROTTERDAM, 27 *December.* — Heden had alhier, van wege de Hollandsche Maatschappij van landbouw, de beoordeeling plaats van het vlas, hetwelk, volgens de bepalingen van het programma voor de algemeene tentoonstelling van landbouw voor 1851, op den 22sten dezer moest worden ingezonden ter mededinging naar de prijzen uitgeloofd door heeren gezamenlijke vlashandelaren, leden der afdeeling Rotterdam, Schiedam en omstreken. Hoewel men zich had mogen vleijen dat er op de verschillende nommers inzendingen zouden plaats hebben, zijn er slechts weinige monsters op den bepaalden tijd ingekomen, en een later ontvangen monster werd, hoewel niet van verdiensten ontbloot, ter mededinging niet toegelaten.

Naar het ingewonnen rapport der commissie van beoordeeling, bestaande uit de heeren vlashandelaren te Rotterdam, is van de monsters, ingezonden op n°. 26, zoogenaamd blaauw vlas, de eerste prijs zijnde de gouden medaille, toegekend aan n°. 5, ingezonden door P. Pols, te Katendrecht, benevens de premie van f 10, voor den zwingelaar en opmaker daarvan. De tweede prijs, de zilveren medaille, is toegewezen aan het monster n°. 4, ingezonden door P. Pz. de Lijster, te IJsselmonde, en de premie van f 6 voor den zwingelaar en opmaker. De derde uitgeloofde prijs is niet toegewezen.

Op n°. 30, vlas op Kortrijksche wijze behandeld en in stroomend water geroot, was slechts één monster ingekomen, hetwelk is ingezonden door Adrianus Reiner van Nes, te Rijsoord, en den tweeden prijs is waardig gekeurd, zijnde de zilveren medaille en f 40 of f 50 zonder medaille.

Ook werd door het hoofdbestuur der Hollandsche maatschappij van landbouw, naar aanleiding van n°. 160 van het programma, de zilveren medaille toegewezen aan het monster n°. 7 A I, mede ingezonden door laatstgenoemden A. R. van Nes, waarbij door heeren vlashandelaren gevoegd werd eene premie van f 25 ter aanmoediging tot voortzetting zijner welgeslaagde proeven van rooting in niet afgedamd stilstaand water.

Door de welwillende medewerking van de heeren Jan van Wageningen en Zoon zullen de ingezonden monsters vlas gedurende de eerstkomende acht dagen op den zolder van genoemde heeren aan de Zalmhaven alhier kunnen bezigtigd worden door de heeren vlashandelaren, terwijl die monsters eerst op de tentoonstelling, in 1852 te Haarlem te houden, zullen worden ten toon gesteld.

(*Nieuwe Rotterdamsche Courant.*)

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden:

1°. vel 18¹ (Supplementblad) van het BIJBLAD I, redevoeringen inhoudende, uitgesproken in de zitting der Eerste Kamer van den 22sten dezer;

2°. vel 19—21 behelzende het verslag van het verhandelde in de zitting der genoemde Kamer van den 23sten dezer; en

3°. vel 153—155 van het BIJBLAD II, inhoudende de verslagen van het verhandelde in de openbare zittingen der Tweede Kamer van den 18den, 19den en 20sten dezer.

ADVERTENTIEN.

BESTUUR DER DOMEINEN.

De Ontvanger der Registratie te Nijmegen zal, op Vrijdag den 16den Januarij 1852, des voormiddags ten tien ure, ten huize van de Erven P. den Docter, in het Logement de Stad Frankfort te Nijmegen, in het openbaar, aan den hoogstmijnende, onder voorbehoud van nadere goedkeuring, Verpachten, voor den tijd van één jaar, ingaande 1 April 1852, de navolgende Rijks-Tollen, als:

1. Op den grooten weg der 1ste klasse n°. 8, van Nijmegen naar Grave.
   a. De Tol tusschen den Teersdijk en de Maas te Grave.
2. Op den grooten weg van Nijmegen naar Limburg.
   a. De Tol Gabel n°. 1 te St. Anna.
   b. De Tol Gabel n°. 2 te Malden.
3. Op den grooten weg der 1ste klasse n°. 2 van Nijmegen naar Arnhem.
   a. De Tol Gabel n°. 13 te Elden.
   b. De Tol Gabel n°. 14 te Elst.

De Voorwaarden van Verpachting liggen ter lezing te Nijmegen ten Kantore van Registratie en in het Logement de Stad Frankfort, te Lent ten huize van den Logementhouder van Leeuwen, te Elst ten Kantore van Registratie, te Elden bij G. W. Kampschreur aan de Praast, te Arnhem in het Hof van Holland, en te Grave ten huize van den Logementhouder Prinsen.

De Ontvanger voornoemd,
VAN OUWENALLER.

ADMINISTRATIE DER DOMEINEN.

Verpachting van Tollen in de provincie Gelderland.

Op Zaturdag den 17den Januarij 1852 zal de Ontvanger der Domeinen te Arnhem, als daartoe gemagtigd, ten overstaan van den Notaris mr. W. H. Taaij te Arnhem, ten Huize van den Kastelein Jas, op de Steenstraat te Arnhem, in het openbaar voor den tijd van Een Jaar Verpachten, onder voorbehoud van nadere goedkeuring:

de Tollen op den Grooten Weg der 1ste Klasse, n°. 1, van Hoenlaken naar Deventer; en

de Twee Tollen op den Grooten Weg van Westervoort naar de Pruissische Grenzen.

Waarvan de Voorwaarden en Tariven ter lezing liggen, zoo als bij de Aanplakbiljetten breeder is omschreven.

De Ontvanger voornoemd,
H. J. VAN GENNEP.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

** Bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank van 's Gravenhage (Tweede Kamer), dato 22 December 1851, bij verstek gewezen, is *Goverdina Koster*, Weduwe van *Johannes van Zwanenburg*, zonder beroep, wonende te Delft, ter zake van Onnoozelheid en Krankzinnigheid gesteld onder Curatele.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ingevolge art. 498 van het Burgerlijk Wetboek.

VAN KUIJK, *Procureur.*

IN NAAM DES KONINGS.

De Raad van Justitie te Samarang,

Gezien het request van *Jan Jacob Nosse*, Procureur bij dezen Raad voor en van wege de Weeskamer te Samarang, als beheerderesse van den Boedel en Nalatenschap van wijlen *Jurgens Lewaaij*, in leven Gepensioneerd Kruidmaker, gewoond hebbende te Japara, strekkende tot toewijzing van den Eigendom van een Stukje Grond of Land, gelegen in de Europesche Kamp te Japara, breeder omschreven bij het ten dat einde aan dezen Raad ingediend Verzoekschrift van den 23sten December 1800 en vijftig;

Gezien de conclusie van den [illegible] bij dezen Raad, [illegible] 3 Julij jl, n°. 141/1040;

Gezien de ten Requeste overgelegde stukken, waaronder de Javasche couranten van 29 Januarij 1800 een en vijftig, n°. 9, 1 Maart 1800 een en vijftig, n°. 18, en 29 Maart 1800 een en vijftig, n°. 26, waaruit van de bij de wet voorgeschrevene aankondigingen van genoemd Verzoek blijkt, alsmede de Verklaring, afgegeven den 30sten Junij 1800 een en vijftig door den Griffier van den Raad van Justitie te Samarang in voldoening aan artikel 806 van het Reglement op de Burgerlijke Regtsvordering, waaruit blijkt, dat ter Griffie van genoemden Raad geen verzet is aangeteekend tegen het ten Requeste van 23 December 1800 en vijftig gedaan verzoek;

Overwegende, dat de bij de wet voorgeschreven formaliteiten zijn in acht genomen en de gestelde termijn van drie maanden na de laatste aankondiging van het ten Requeste gedaan Verzoek in het officiele nieuwsblad is verstreken, zonder dat daartegen ter Griffie eenig verzet is aangeteekend;

Overwegende dat er alzoo geene bezwaren tegen de toewijzing van het ten Requeste gedaan Verzoek bestaan;

Gelet op de artikelen 801, 802, 806, 807 van het Reglement op de Burgerlijke Regtsvordering voor de Raden van Justitie op Java en het Hooggeregtshof van Nederlandsch Indie,

Staat het ten Requeste gedaan Verzoek toe;

Wijst mitsdien aan den Boedel van wijlen *Jurgens Lewaaij* toe den Eigendom van een Stuk Grond of Land, gelegen in de Europesche Kamp te Japara, belendende ten Noorden aan de Stalling van het voormalig Residentiehuis, ten Oosten aan eene Straat, ten Zuiden aan het Perceel van *F. Laurentz*, en ten Westen aan den Zeestrand-weg, volgens meting groot 78 el vier en twintigste vierkante roede en in het Register der Verponding doorloopende onder n°. 6, volgens Eigendoms-bewijs van afgestane gronden dd. 28 April 1800 vier en dertig, n°. [illegible], staande ten name van de Weduwe *Thijsman*, haren Broeder *Hen[illegible] Leliveld* en hare Zuster *Carolina Leliveld*;

Verstaat dat dit Vonnis zal worden openbaar gemaakt door deszelfs plaatsing in het officiele nieuwsblad en in de *Nederlandsche Staatscourant* en dat wijders deze aankondiging na verloop van drie maanden in beide genoemde Couranten eens zal worden herhaald.

Aldus gedaan op Maandag den 14den Julij des jaars 1800 een en vijftig, bij de Heeren Meesters *P. C. Ardesch*, President, *J. C. F. [illegible] van Heerdt* en *P. J. Hoijer*, leden, en uitgesproken ter opene teregtzitting van dien dag, in tegenwoordigheid van gezegde Heeren en Mr. *J. Voute*, Officier van Justitie, en van *A. M. Fokker*, Substituut Griffier.

De Raad van Justitie te Samarang. De President, (*w. g.*) *P. C. Ardesch.* (Lag. st.) Ter ordonnantie van het Collegie. De Griffier, (*w. g.*) *A. M. Fokker*, Substituut Griffier.

Uitgegeven voor grosse aan den Procureur *J. J. Nosse.* (*w. g.*) *A. M. Fokker*, Subst. Griff.

Voor eensluidend afschrift,
NOSSE, *Procureur.*

TE 'S GRAVENHAGE TER ALGEMEENE LANDSDRUKKERIJ.